

[Finansministeren.]

Økonomisk vil lovforslagets gennemførelse betyde, at udgifterne til folkepensionens mindstebeløb vil blive forøget med ca. 15 mill. kr. årlig. Heraf kommer ca. 11 mill. kr. årlig til afkortning i de hidtidige pensionsudgifter, således at forslaget medfører en øjeblikkelig merudgift på ca. 4 mill. kr. årlig. Trods denne ikke helt uvæsentlige merudgift mener jeg i det hele at kunne tiltræde udvalgets forslag.

Jeg skal derfor anbefale det foreliggende lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Punkt 2 på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug m. m.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1998, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 447).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Carl Petersen): Jeg kan på et flertals vegne, bestående af de 3 regeringspartier og partiet venstre, anbefale lovforslaget til uændret vedtagelse. Drøftelserne i udvalget har i det væsentlige drejet sig om de spørgsmål, der blev rejst ved lovforslagets første behandling, spørgsmål, som alle er til behandling i den kommission, der blev nedsat om sagen for et par år siden. Der har derfor været enighed inden for flertallet om, at der ingen grund er til at foreslå ændringer i det fremsatte lovforslag, men at det må være mest hensigtsmæssigt at vente og se, hvilket resultat af sit arbejde den nævnte kommission kommer til.

Som det fremgår af betænkningen, udtrykker udvalget ønske om, at der sættes lidt mere fart på kommissionsarbejdet, således at der om muligt til næste år kan forventes et lovforslag i en anden skikkelse. Men udvalget er også klar over, at der er et stort arbejde at udføre, inden kommissionen kan melde arbejdet færdigt. Derfor har ud-

valget ment at måtte henstille til den højtærede landbrugsminister, at han anmoder kommissionen om at gøre det punkt i kommissoriet færdigt, der har med udlånsloven at gøre, således at det i hvert fald er sidste gang, udlånsloven fremsættes i den skikkelse, som både lovforslaget og den nugældende lov har.

Det konservative mindretal har ikke ment at kunne følge flertallets indstilling. Det mener, som det fremgår af betænkningen, at man allerede nu bør nedskære de beløb, som efter lovforslaget stilles til rådighed, med 20 mill. kr. Man motiverer dette ønske med noget i retning af, at det er klart, at kommissionens arbejde må slutte med en indstilling, der går i retning af de konservative ønsker. Nu er det ikke sikkert, at slutresultatet af kommissionens arbejde netop bliver det, de konservative ønsker, men jeg synes, jeg har ret til at sige til det konservative folkeparti, som dog har støttet den lovgivning, vi har, og dermed også har medansvar for den, om det dog ikke ville være mere fornuftigt at vente med at tage stilling, indtil kommissionen har afgivet betænkning. Det er jo en meget fast stillingtagen på baggrund af fortiden, men det synes også at være en mærkelig fremgangsmåde, partiet anvender ved i betænkningen kun at fremføre sine ønsker og motiverne til sin stillingtagen. Man skulle synes, det ville være mere rigtigt, om man fulgte dem op med et ændringsforslag, således at det høje ting kunne tage stilling til, hvorvidt dette burde gennemføres eller ikke.

Nu ved jeg godt, at det vil blive anført af partiets ordfører, at hvis der blev stillet ændringsforslag, ville det blive stemt ned, og resultatet ville derfor blive det samme. En sådan argumentation er imidlertid ikke rigtig, for hvis der forelå et ændringsforslag, ville der kunne føres en debat om dette, og offentligheden ville derigennem kunne blive informeret om virkningen af den ændrede tilstand, som et sådant ændringsforslags vedtagelse ville medføre. Det synes jeg gør en væsentlig forskel.

Som allerede anført kan jeg på de 4 partiers vegne indstille lovforslaget til vedtagelse uforandret.

H. C. Toft: Som det fremgår af udvalgets betænkning, har landbrugsministeren stillet